

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 6 korona.
Magánhirdetések díja:
Négyezer hasábozott garmond sorért 10 fillér.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtábellyel és támlappal együtt 6 korona.
Nyilttér soronként 60 fillér.
Többzsöri hirdetésnél kedvezményeket nyujtatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz-küldmények és hirdetések a kiadóhivatalhoz ezimezendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

A régi és új vármegye.

Bontják már az öreg vármegyei székházak zsindeyes, cserepes födelét. Az idő, a hosszú századok megviselték a megyei nagyhatalomnak méltóságos rezidenciáit, amelyekben valamikor a nemzet sorsát intézték a pallos jogu nemes urak, a tekintetes és vitézlő megyei potentátók.

Hova tűnt az az idő, amikor a megyei székházak voltak a nemzeti szellem őrhelyei, a nemzeti törekvések istápolói, szószólói? Micsoda fényvel, dicsőséggel teli napok szárnyaltak már tova ez öreg épületek fölött, amelyeket most harangoznak el az enyészetnek. Requiescat in pace!

Hiszen valójában nem is öreg megyei házakról beszélek én. Az öreg épületek még jó ideig eltengődhetnek, anélkül, hogy valami csorba esnék rajtuk. Hála Istennek, az építőjük elég vastag falakkal látta el valamennyit. Még gabona magazint sem csinálnak belőlük, holott minden kimustrált, öreg épületnek Magyarországon ez a sorsa.

Szó sincs róla: a megyei székház megmarad megyeháznak. Hanem a lelket már szépen kivették belőle. Tisztára és végérvényesen kivették.

Az igaz, hogy eddig is jó idő óta csak hálni járt belé. Kósza lélek volt már az, testetlen árnya a hajdani fénynek, hatalomnak. Talán sajnálni való sincs sok rajta. A tengődő lelket már csak mégis jobb ha az Ur magához szölitja, miért kísértse a jelent a mult emlékeivel.

És mégis éppen ez az utóbbi dolog az, ami a régi a vármegyei hatalom szomorú temetési szertartásánál leginkább megihleti a szívünket.

Oly jól esett visszaemlékezni nem is egyszer, hanem mindig és mindig azokra az időkre, amikor még a vármegyék székházain át áradt ki az ország szivdobbanása, a mikor hamisítatlan, keménynyaku magyar élet zaja, kurucos lármája verte fel a megyei székházak méter vastagságu falait. Kivarrott cifra menték, kócsagos süvegek, fényes fringiák tarka vegyülekének káprázatos képe rajzik fel emlékezetünkben s e képnek olyan hatalmas, erős rájája volt a megyei székház.

Mintha újra felvonulnának most előttünk a megyei világ nagy hatalmai, mintha talán tetemnézőbe jönnének, hogy kimeredt szemmel bámulva-bámulják, miként hantolják el a régi hatalmas — vármegyét.

A visszhangos, boltíves ambitusokon, sarkantyuk pengenek, s erős, kemény léptek döngetik a faragott kőköcsakat, amelyekbe vályut vágott már az idők vihara.

A tarsolyos megyei huszár alig tudja kint féken tartani a vicspán ur lovait, amelyek talán szintén érzik gazdájuk hatalmát, mert büszkén, gögösen szegik fel csillagos fejüket.

Ejh, vége, vége! Mese, álomkép már ez mind, a régi vármegye dicsősége, fénye kialudt, elhamvadt régen. Korábban eltemették, mielőtt meghalt volna s a mostani temetés is voltaképen csak új élet beköltözését jelenti.

A sirva visszajáró, sirjából fel-felkivánczó kósza, bolyongó lelket szorították csak vissza végérvényesen a föld alá, hogy ne járjon többé föl kísérteni.

Most szellőztetik a kísértet után az öreg épületeket. A felgyülemlött akta csomókról leverik a pókhálót, a kiszáradt

öreg kalamárisokba új tintát öntenek s ezzel megindul az új élet és az új rend.

Ki tudná megmondani előre, hogy milyen lesz ez az új élet? Bölcsek emberek szépnek, üdvösnek és hasznosnak cirkalmazták ki s annyi már most is bizonyos, hogy józan okosságon építettek fel a fundamentumát. De hol vagyunk még attól az időtől, amikor ez új nemzeti építmény falainak betetőzéséhez érünk el, mikor a falak sincsenek még fölemelve, csupán a szilárd fundamentumot látjuk?

Hanem annyit már most is látunk a jövőből, hogy az öreg megyei székházak visszhangos folyosóin sohasem fognak többé keménynyaku, szittyavérű magyar urak járni, hanem ehelyett szalonkabátos, tintásujjú hivatalnoksereg fog aláztosan végigsurranni a tágas boltívek homályában. Fülük mellé dugott kalamussal, kitényesedett kabátujjal oldalognak el majd egymás mellett a jámbor hivatalnoklények s kedély, pátriarchális együttérzés, magyaros méltóság és tekintély ki fognak végképpen lépni az öreg falak közül.

A. T.

Gazdasági kivitelünk.

Magyarország lakosságának közel 80%-a a mezőgazdasággal foglalkozik, tehát abból is él. A mostoha esztendő, a melyek az utóbbi években uralkodtak, annyira kimerítették a gazdáink erejét, hogy a kisgazdák közel jutottak a tönkremenéshez, s hogy ezt elkerüljék, megváltak földbirtokaiknak egy részétől és ezt pénzzé téve, így iparkodtak a rájuk nehezedő tehertől megszabadulni! A

megmaradt csekély földjükből azonban nem képesek megélni, újra adósságokat csináltak, ennek aztán a következménye a nagymérvű kivándorlás, mely a kisgazdák körében észlelhető. Más gazdasági államban a kisgazdák nagyobb-mérvű belterjes gazdálkodással iparkodnának maguknak megfelelő kárpótlást szerezni, nálunk azonban hiányzik ehhez a leleményesség és a vállalkozási kedv és a kisgazdák között uralkodó balítélet. A mily szükséges egy jól kezelt kisbirtokosnak az állattenyésztést kultiválni, kétszeresen fontos lenne ez már abból a szempontból is, mert ez az egyedüli mód lenne, a melylyel a kisgazda magának forgatható tőkét teremtene. De mikor az állattenyésztés terén azt látjuk, hogy a gazdák a helyett, hogy iparkodnának ezen a téren valamit a saját érdekeikben tenni, éppen a nembánomságukkal segítik elő azt, hogy ezen a téren csak veszteségük van. Nézzük az okokat.

Magyarországon állatkivitele a külföldre évtizedeken keresztül dominált, a melyből a gazdáknak évenként, mintegy 14—16 millió forint forgalma volt. A mióta az állatvész nálunk oly nagy mértékben fellépett, lepadt e forgalom összege 6 millió forintra, a mely 10 millió forintnyi összeg elvesztése tisztán a kisgazdákat érinti súlyos csapásként. De ki az oka mindennek? A kisgazdák maguk. Az indoka pedig nagyon egyszerű, hogy miért. Mert a mióta az állatvész Magyarországon fellépett, ilyen nagy mértékben, azóta a gazdák úgy iparkodnak a bajon segíteni, hogy eltitkolják a hatóságok, az állategészségügyi közegek előtt, hogy az állataik között betegség uralkodik, ahelyett, hogy iparkodnának ezeknek közreműködésével a

A „Szilágy-Somlyó” Tárczája.

Fi donc! . . .

I.

Roppantul helyes és okos beszéd, hogy: a suszter maradjon a kaptafája mellett. Ellenben mi Münchenben éhesek voltunk a szépre és csak végelgényseredettségekben láttott bennünket az egyetem aulája, hanem inkább nyeltük a Glaspalast képeit, ott lebzeltünk, meg, hogy őszinte is legyenek: a Lohengrinkávéházban. Muzsikusként, író, nemzetközi bohémársaság ütötte minden asztalnál az akadémiát és dobálta a füstös levegőbe világraszóló reformjait. Történetileg hü vagyok, ha kijelentem, hogy a mi asztalunk a legfizikailagabb kiordított a többi közül, ami érthető volt, mert Padova, az örökké hunyorogató olasz piktor, aki minden este hatvan-ezer márkáért adta el a készülő vásznát és minden este kölcsön kért egyiktől, vagy másiktól husz fillért. Volt közöttünk mindenféle koldus: piktor, szobrász, író, filozófus, sőt ott volt Light, az amerikus, a megvetett iparművész is, — csak épp a muzsikusként hiányzott.

Egyik este, mikor Ratroff, az orosz már felosztotta kommunisztikus becsületességgel a milliomosok vagyonát, bepottyant közibénk Ovadovszky, a lengyel piktor és kerékbetörő kiejtésével ezt dohogta.

— No! Legyen teljes a banda! Hoztam

egy muzsikust is. De azért becsületes, mert a földim.

Egészen eltakarta nagy lebernyege a mögötte álló vézna kis feketeruhás emberkét, akit alighogy észrevettünk. A cigánynépség ugyancsak lepasskol mindenféle etikettet, de ezen a kis Slemilen mosolyognunk kellett, amint esetenlül kinyögte:

— Bann Jenő vagyok.

Nem szólt semmit többet. De a szeme bocsánatot kért, hogy ide mert közibénk jönni és bocsánatot kért, hogy egyáltalában él. Mi megbocsátottunk neki és Padova azonnal beadta a jövevénynek, hogy most készülő képe után Fritz Uhdé megörül az irigységtől. A Slemil kis muzsikusként áhítattal hallgatta, míg Ratroff rá nem ripakodott:

— Te ifiur, azt tudjuk, hogy „musikant” vagy, nyögd hát ki: lesz-e belőled valaha „misiker”?

Az orosz diadalmasan nézett körül, hogy ő most igen szellemes disztinkciót mondott.

A kis Slemil szeretett volna egy deciméterre összezugorodni. Azt hitte, hogy neki okvetlenül szerénynek illik lennie s nagy félénken tudta csak kiböki:

— Későn kezdtem el a konzervatóriumot. Csak tavaly.

Hát mi a szösztt tettél addig? — szólt az orosz: — csak nem miniszteri széket hagytál ott?

A kis zsidó kellemetlen nyugalommal mondta:

— No, ha az ecseted is olyan avult, mint a vicced, akkor nem lesz belőled Verescsagin.

Elámultunk, hogy: ennek csak a külseje Slemil. Egyszerre megtörtött a jég, mert volt

cím, hogy az orosz kinevessük. Ez nyelt egyet, a kis muzsikusként pedig visszaesett azonnal szerény esztelenségébe és nagynehezen elmozdította, hogy filozopter volt, de nem birt a lelkével, otthagya a fakultást, mert érzi, hogy teszi őt valakivé a nyirettüjé.

Lightnek, a yankeenek ez volt a legelső kérdése:

— Aztán van miből élned?

Amannak az arca vonaglott, látszott, hogy küzd magával. Szégyenkezve felelte:

— Bizony alig egy-két hónapra lesz elég.

Az orosz odadünyögte:

— No, csak nem kell sírni!

Hanem azért mindegyiknek az arcán ott settenkedett az érthetetlen művész-részvét, hogy: egy ember, aki eldob egy biztos életpályát, hogy nyomorogjon a művészetért.

... Mintha ők másképp tettek volna...

Egyik sem szólt, de a szemek ezt mondták:

— Meddig kell ennek a művészetben nőnie, ha már nem veszik észre rajta ezt a szerencsétlen, nyápic külsőt! . . .

Ratroffnak furta az oldalát, hogy előbb az ő rovására nevettek. Ugy látszik, a fejét valami szellemesen fogas kérdéssel törte eddig. Meg kell adni, hogy elég ostobát kért:

— Te, Jenőke, a boldogságot gyászolod, hogy fekete ruhában jársz?

A kérdés megdöbbenően hüllye volt, a fényesre kopott fekete ruha pedig izléstelenül tette. Azt hittük, hogy Jenőke megint kivág valami ríposztot. De csupa sziv volt a hangjában:

— Az anyámat gyászolom.

Mindegyikünkől sóhaj szakadt ki. Az orosz egészen elérzékenyedett:

— Pajtás, nem akartalak megbántani. De lásd, oly esetenlül ülsz: ez nógatott, hogy piszkáljalak.

Ami igaz is volt: összekucorodva ült ismét a Slemilke. Mindég is így viselkedett. Hanem azért, vagy talán éppen ezért nagyon megszerettük őt. Kivált mióta egynéhányszor beraktároztuk magunkat egy-egy délutánra a lakásába. Hallottuk, hogyan hegedül, hogy természetáldotta zseni. Nem mosolyogtuk őt ezóta meg, tudtuk mennyi hatalmas tűz van ebben a törekeny emberben, és amint beleöntötte ezt a hegedűjébe, mindegyik arra gondolt, hogy bár csak volna valami ebből a tűzből a mozdulataiban és módorában is.

II.

Valami lengyel-magyar barátkozást ültünk egy kis bohém korezmában. Egyszerűen csak az igazat mondom, hogy: mindössze négy lengyel és három magyar volt a bandában és legalább — harminc más nemzetiségű. Este fél kilenc felé volt az idő és még mindenki tisztességesen viselte magát, csak Ratroffból ordította a Salvator-sör a kommunizmust. Epp a legadokozóbb millis-kiosztást szakította félbe egy fehér kamásli ur megjelenése, aki elég robajjal jött be a kocsmába és az elégnél nagyobb robajjal ült le egy árván álló asztalhoz s épp a szomszédjába került Bann Jenőnek. Minden utcai gyermek ismerte Münchenben a fehér kamásliját: egy kikopott báró volt, Pesslnek hívták s annyit tudott róla az egész város, hogy a fehérkamáslijában alszik is, meg, hogy valaha jobb időkben lovastiszt volt Pózenben és most is úgy kiabál, mintha a svadorjának kommandórozna.

baj orvoslását előmozdítani. A hatóságoknak, az állatorvosoknak csak kerülő uton jut az ilyesmi tudomásukra s akkor mindenáron iparkodnak ezen a bajon segíteni. Egynehány állatot lebunkóznak, a többit elzárják a piacról, s kész a gazdáknak a baj, amelyet saját maguk zudítottak a nyakukba.

A külföldi gazdák tökéletesebb kovácsolnak ebből a saját előnyükre, hogy így a saját érdekeiket előmozdítsák és még akkor is tele kiabálják a világot, a mikor baj egyáltalán nem is létezik.

A gazdasági egyesületek az utóbbi időben úgy iparkodnak ezeknek a visszaszállásoknak a megszüntetésére közreműködni, hogy felhívták a községek elöljáróit arra, hogy ha valahol csak a legkisebb bajt is észlelik, tegyenek sürgősen jelentést az állatorvosoknak, hogy a szükséges óvintézkedések azonnal megtehetőek legyenek; ha pedig a lakosság nagyon szegény, hogy a költséges gyógykezelést nem bírják, akkor a gazdasági egyesület utalványoz segélyképen gyógykezelési díjra egy bizonyos összegű segélyt. És ez az üdvös intézmény nemcsak méltányos és dicséretreméltó, de hasznos is, amennyiben serkenti a polgárokat arra, hogy a bajt ne titkolják, hanem lehetőleg gyorsan iparkodjanak a baj létezését bejelenteni. Különösen ajánljuk ezt a módját a segélynyújtásnak az összes vármegyék gazdasági egyesületeinek a figyelmébe és még azt is, hogy a legerélyesebben járjanak utána, hogy a gazdák el ne tussoljanak semmiféle állatbetegséget, mert ebből nem egyeseknek, de az egész gazdaságközönségnek származik kára. Ha újra teljes virágzásnak indul az állatkiállításunk, gazdáink maguk fognak hálát adni azért, hogy a hatóságok kimélet nélkül jártak el velük szemben. Mert számtalan esetet tudnék felsorolni, hogy egy községben egyik gazda állatai között fellépett a szájszáj- és körömfájás, ezt eltitkolta s csak akkor jelentette az esetet és hivatott állatorvost, a mikor az egész község állatállománya már megmérgelezve volt. S a következmény az volt, hogy a községben volt mintegy 400 drb. hizlalt szarvasmarhából elhullott 50—60 drb., a többi a tulajdonosa nem vihette piacra s a vesztesége rövid két hét alatt meghaladta a 25000 koronát.

Ilyen vissza és rosszakaratu eljárás mellett ne számítsa a gazdaember elnézésre, valamint, hogy nem ér el vele hasznos sem, mert az a néhány forint kiadása, a mibe az állatvész gyógykezelése neki kerülne, ha azonnal utána nézne a dolognak, busásan megtérül, ha az állatállománya el nem pusztul, vagy

nem kell azután hónapokig huzódó állat-zárlatot kiállania.

Az állattenyésztés magának a kisgazdának életkérdése elsősorban is, ha ő nem iparkodik ennek az érdekében valamit tenni, ne várjon akkor ő sem a hatóságoktól, sem a hivatott gazdasági egyesülettől elnézést és támogatást, mert mindenkinek magának kell legalább a kezdeményező lépést megtenni, hogy tisztességes keresetforráshoz jusson, már pedig az tény, hogy a kisgazdának az állattenyésztés, kapcsolatban az állatkiállításokkal, egyik fontos jövedelmi ágát képezi, iparkodjék tehát mindenki saját erejével odahatni, hogy ez a fontos közgazdasági kérdés csorbát ne szenvedjen.

Meglepő találmány.

Egy olasz mérnök, Pino József szenzációs találmánnyal lepte meg a világot. A hajóforgalom nagybővödésével mindig több lesz a katasztrófák száma, ez már számos mérnököt indított tanulmányozásra, kutatásra. Most végre Pino elérte célját.

Feltalált egy hydroskopot, amelyvel tisztán és világosan láthatjuk, mi történik a különböző vízretekben, mi van a tenger fenekén, fényképet lehet felvenni mindenről, amit látunk és a tárgyat meglepő könnyedséggel és hihetetlen csekély eszközökkel kiemelhetjük, bármily terjedelme és sulya van is és bármily mélyen fekszik is. És mindezt a tenger felszínéről vihetjük véghez egy kis csónakból.

Egy magánkísérlet eredménye a Földközi-tengerben roppant meglepő volt; egy óriási víztömeg, körülbelül 15,000 köbméter terjedelmű 1500 négyzetméter tengerfenéket terít, oly gyönyörűen volt megvilágítva, hogy minden tárgyat, mely e víztömegben mozgott, vagy amely a tenger fenekén feküdt, meglepően tisztán és világosan lehetett látni.

A hydroskop azonban, melylyel ezt a kísérletet végezték, igen kicsi és olcsó volt, éppen a célnak megfelelő, míg az a hydroskop, amelyet rendes körülmények között használnak, sokkal nagyobb és hatalmasabb, de azért mégis rendkívül olcsó lesz. Pino ezzel a felfedezésével egy gazdaságokkal teli egészen új világot nyitott meg előttünk.

A tudományok között bizonyára az állattan nyer legtöbbet. A kábelék és torpedóhuzalok lefektetése ezentúl épp oly könnyű lesz, mint háboru esetén ezek átvágása, hogy az ellenséget izolálják.

Torpedók és tengerelatti hajók teljesen használhatatlannak lesznek, míg a hadihajó parancsnoka képes lesz tisztán és világosan látni ezeket a tenger fenekére süllyeszthető, mielőtt még kárt tehetnének. De a kereskedelmi tengerészetnek is nagy hasznára lesz az új találmány, mivel a hajóparancsnokok tisztán átláthatják majd a víz tükre s így a zátonyokat, sziklákat, homokpadokat kikerülhetik. De annak megállapításánál is igen használható Pino találmánya, hogy ki, vagy mi volt az oka egy hajó elsüllyedésének.

A halászatot is nagymértékben elő fogja mozdítani, mert a tenger mélyebb vízretekéi-

nyien éreztük: mint ver halántékunkon a vér, — a báró felegyenesedett a széken, a leány pedig csak olvasta, csak hebegte. Mikor a végére ért, a kis Slemil odavetette:

— Egyéb semmi? . . . Fi done!

Arra sem volt időnk, hogy felocsudjunk, a báró már odapattant az asztalunkhoz, úgy bömbölte:

— Hallja! Tudja-e maga, hogy kivel gunyolódott? Mi? — mondta bugva és egyszerre nagy hangsúlyozással folytatja: — Tudja-e maga, hogy én báró Pessl vagyok?

A kis „Slemil” felbiggyesztette az ajkát, azután kétségbeesett nyugalommal csak ezt mondta:

— Báró? . . . Egyéb semmi? . . . Fi done!

*

Két megjegyezni valóm van. Örök rejtély marad előttem, miként válhatik egy ember egyszerre buborékká. Mert a bárónak azzá kellett válnia: úgy elszórt egy szempillantás alatt abból a kocsmából.

A második mondanivalóm pedig bocsánatkérés, hogy nem fejezem be a dolgot párbajjal. De mert átéltem történetet beszéltem el, nem irok hazugságot a végére. A báró ur nemcsak a kocsmából, de egy jó darab időre Münchenből is eltűnt. Annyi szent, hogy egy félévig nevettek rajta.

Fáy Nándor.

ben oly nagymennyiségű hal tartózkodik, hogy pl. Pino tenger alatt járó hajójának kilátását egészen elvették. És mit mondjunk arról a végtelen sok kincsről, amely a tenger fenekén fekszik.

Ha valaki a hydroskoppal mindezt látni képes, lefényképezheti, például a koralltelepeket, a szivacs-telepeket, keleti gyöngyöket. Nemrégiben fedeztek fel a japáni vizekben egy korall-telepet, mely egy év alatt 16 millió frankot jövedelmezett. Ott vannak még a történelmi kincsek, amelyek az elsüllyedt városokkal tündek el. pl. Sodoma és Gomorra, a Feketetengerben, a Brahmaputra torkolatában elsüllyedt szigetek és városok mily nagymennyiségű kincset rejtenek magukban. A tenger szűz fenekét ki lehet majd kutatni arany- és ezüstbányák után.

A statisztika azt mondja, hogy havonta általában 180 hajó süllyed el. Ki tudná megszámlálni az így a tenger fenekére került kincseket, hies szobrászok mesterműveit, melyek az Archipelagusban süllyedtek el az ó-korban a pompejusi háboruban, s amelyeket most Pino a görög kormány megbízásából ki akar emelni.

A Dardanellákban elsüllyedt perzsa flotta kincseit föl sem foghatjuk, vagy ama hajókéit, melyek a napoleni háboruban az egyiptomi vizeken süllyedtek el. A Bourgogne hatalmas tengeri gőzös elsüllyedése 22 millió frank veszteséget okozott s a hajó maga 16 millió értékű cinket tartalmazott. Egy gőzös, mely a hollandi partok mellett süllyedt el, 27 millió frankot vitt aranyban. A Magella-szorosban elsüllyedt egy fémekkel terhelt hajó 625 millió frank értékben. A sok közül csak ezeket említhetjük meg. Ezek a kincsek Pino találmányával mind felfedezhetők s könnyű szerrel kiemelhetők.

Gazdasági közlemények.

A répamag termesztéséről.

Ma már nálunk Magyarországon is sokan természetesen takarmányrépa-magot, a melynek ára bár utóbbi években meglehetősen olcsó, mégis termelése elég haszonnal üthető, különösen abban az esetben, ha megteszünk mindent arra nézve, hogy ne csak jó minőségű, de sok mag is teremjen. Valóban érdekes volna mindenkinek legalább annyi magot termelni, a mennyit saját gazdasága szükségel, mert ez által is apasztaná kiadásait s így fokozná gazdasága tiszta jövedelmét.

Hogy mindez ideig a répamag termesztése jobban el nem terjedt, annak jó részét az az oka, hogy a hibás kezelés folytán a répa nem ad kielégítő maghozamot s ennek oka leginkább a hibás trágyázásban keresendő és található fel.

A magnak való répát április hó folyamán kell tudvalevőleg kiültetnünk; mindjárt a kiültetése után oly erőteljes fejlődésnek indul, hogy június végén már virágban van s a földfeletti részek teljesen ki vannak fejlődve. Júliusban csak a szárrészek vastagodnak s a magvak képződnek, a mely ebből már kész tápláló anyagra van szüksége a növénynek. Vagyis az következik a mondatból, hogy a növény összes tápanyagszükségletét rövid két hónap alatt, májusban és júniusban kell, hogy fedezze. Semmit sem ér tehát, ha a magrépa alá tavasszal trágyázunk, mert az istállótrágya nehezen oldódik, s így nem nyújt táplálékot a növénynek akkor, a mikor arra legnagyobb szüksége volna. De sőt akkor sem oldódik fel eléggé az istállótrágya, ha ősszel lesz elszántva, azt okvetlenül az elővetemény alá kell adni, közvetlenül az elültetés előtt pedig gyorsan oldódó műtrágyákat kell alkalmazni. Egy ideigvagy kísérletem alkalmával szuperfoszfát és chililátrórom alkalmazásával négyeszer nagyobb magtermést volt alkalmam elérni, mint a minőt elértem ugyanazon talajon műtrágya alkalmazása nélkül. Más hasonló kísérletek is ugyanilyen eredményre vezettek, a melyek világosan bizonyítják, hogy a műtrágyák nemcsak a répatermesztésre, de a répamagtermésre is fokozólag hatnak, a mi természetesen is, tekintettel arra a körülményre, hogy nincs még egy növényünk, mely oly rövid idő alatt oly nagy mennyiségű tápláló anyagot szükségeljen, mint a magrépa. A szuperfoszfátot a vető-szántás előtt, a salétromot pedig fejtrágyául kell alkalmazni.

Különfélék.

— OLVASÓINKAT felkérjük, hogy előfizetéseiket megújítani, hátralékaikat pedig beküldeni sziveskedjenek.

— **Egyházi gyűlés.** A szilágyszolnoki ev. ref. egyházmegye folyó évi február hó 11-én délelőtt 10 órakor kezdődőleg Zilahon, — az egyház tanácstermében — egyházmegyei tanácsot, és közig. bírósági ülést, azoknak végeztével pedig közalapvégrehajtó és orsz. gyámintézeti ellenőrző bizottsági ülést tart.

— **Biró Lajos felolvasása.** Biró Lajos az európai híru tudós, ki tanulását a zilahi ev. ref. főiskolában nyerte, ott tett érettségi vizsgát, megígérte, hogy az új kollegiumi épület beburorozása költségeinek fedezésére Uj-Guineában hét évig való tartózkodásáról felolvasást fog tartani. A tudós férfiú annyira megszerette a meleg éghajlatot, hogy az idejé különben is szokatlanul erős tél egészségét megrongálta, — ezért közelebből Algírba utazik s csak a melegebb évszak beálltával fog visszatérni Magyarországra s a jelzett felolvasást, — mely bizonyára a legnagyobb látogatottságnak örvendő, — akkor fogja megtartani.

— **Hangverseny.** A műkedvelő zeneegylet február 1-én — vasárnap — tartandó hangversenyére, melynek műsorát lapunk múlt heti számában közöltük, — ismételtén felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Eljegyzés.** Bay Ferencz, a tasnádi járás főszolgabírója jegyet váltott Lázár Irma urnóval, Ördögkúton.

— **Uj báró.** Blomberg Lajos nyug. százados, gardánfalvi lakos földbirtokosnak ő felsége a magyar király közelebből a magyar báróságot adományozta.

— **Az ügyvédi kamarából.** A nagyváradi ügyvédi kamara közírré teszi, hogy dr. Szász O. Antal szilágycschi lakost a kamara névjegyzékébe Szilágycseh székhelyével felvette.

— **Tenyészbika-kiállítás Désen.** A Szolnok-Doboka vármegyei gazdasági egylet március hó 2-án Désen a Voith-féle szeszyár udvarán bikakiállítást rendez. Ebből az alkalomból, Beszterce-Naszód és Szilágycschi vármegyék gazdaságközönségéhez és a községek elöljáróságához „Nyilt levelet” intéz az egylet, melyben felhívja a többek között a községi elöljáróságokat arra, hogy tenyészbika szükségletüket a dési bika-kiállítás és vásár alkalmával szerezzék be, mert az állam messzeemenő kedvezményben hajlandó a községeket e tekintetben részesíteni.

— **Szilágycschi korona bank r. t.** cég alatt Szilágycschi új pénzintézet alakult 50.000 korona alaptőkével. Igazgatósági tagok: Incze Domokos, Blau József és Simon János hadadi, Grósz Lipót. Ady János, Tráger Károly, Dénes Károly, Herschkovics M. Sámuel szilágycschi, Schwartz Bernát ilyéfalvi lakosok.

— **Megfelelő választás.** A „Szilágycseh” 4-ik száma a somlyó-ujlaki választásról a következőképpen ír: „Somlyó-Ujlakon a folyó hó 20-án megtartott törvényhatósági bizottsági tagválasztás alkalmával Makay Gyula hídvégi körjegyzőt választották meg a beadott 284 szavazat közül 164 szavazattal. Magánaton arról értesültünk azonban, hogy a választási eljárás ellen okvetetlen felebbeszét adnak be, mert négy szavazatlappal több volt az urnában, mint ahányan leszavaztak, másfelől pedig Makay körjegyző itatott, pártja pedig forma szerint erőszakoskodott a választásnál. Ez bizony, ha igazolást nyer, elég sajnos és eléggé nem rosszallható állapot, melyre már most felhívjuk az illetékes körök figyelmét.”

Makay Gyula körjegyző ur eme hirre következő nyilatkozatot küldte be szerkesztőségünkhez:

„Tény az, hogy az említett választás nagy érdeklődés mellett folyt le, amennyiben különösen a hídvégi körjegyzőség községeknek lakosai majdnem teljes számmal megjelentek azon szándékkal, hogy új jegyzőjükhez való bizalmukat szavazatuk reáadásával is nyilvánítsák s ha lehet, hivatali elődje helyét általa itt is betöltsék; amely szándék a beadott 284-ből reám esett 164 szavazattal sikerült is és amiért köszönetem ez uton is kifejezésre juttatom.

Nem áll és a valóságnak egyáltalán meg nem felel azonban az, hogy pártom erőszakoskodott volna, mert arra nem volt szükség; amennyiben a kör községek választó lakosaitól egyhuzamban 121 szavazatot kaptam és mégkevésbé igaz az, mintha én itattam volna, mert erre sem volt semmi szükség. Ha történt itatás a választás folyamán, az a két ellenjelölt részéről történhetett s azért engem vádolni és nyilvánosság elé állítani a legnagyobb méltánytalanság.”

— **A szilágycschi járásbírószág** kezelő személyzete Pataky József telekkönyvezető elnököle alatt minden tekintetben jól sikerült jótékony célú estélyt rendezett, melynek három számból álló műsora, Z. Kiss Antal szaválata, Oláh József és Pavelka Frigyes mókái a Kox és Box vigjáték előadásánál, valamint a Baczó Géza virg monológja mind reá szolgáltak az elismerésre és arra, hogy a farsang ez ideig legkedélyesebb estélyének nevezhessük a január 24-ikét. Műsor után tánc folyt reggelig.

— **Drága magyar dohány.** A napokban egy szilágysomlyói kisebb vendéglőben pompás szűz magyar dohányt trafikált egy szentkirályi ember. Beszélgetés közben azon ajánlatot teszi a vendéglős a dohányos embernek, hogy hozzon neki rövidesen 30—40 kiló jó dohányt és ő majd jó árban megveszi, csak hogy írja meg ám néhány nappal előre ajánlott levélben, hogy mely napon s milyen idő tájban érkezik meg, hogy jó előre gondoskodhasson a dohány elhelyezéséről. Az ajánlott levelet a posta el is hozta szépen. Ebben meg volt írva körülményesen, hogy csütörtök délután fog emberünk megérkezni a dohánynyal. Csakhogy a levél a pénzügyőrség kezébe került, minek következtése az lett, hogy két pénzügyőr és egy város-szolga a vasuti fűtőházba húzódvá leste a dohányos megérkezését. Meg is érkezett pontosan s behajtott a vendéglő udvarára, de alig hogy leragasztotta lovait, ott termettek a hatóság emberei és behajtották a szekeret a pénzügyőri biztos udvarára. — A dohányos históriának nagyon szomorú és tanulságos vége lett. Kiszabtak 156 korona bírságot, amit a szegény ember nem volt képes három nap alatt előteremteni, hétfőn aztán a két lovát, szekerét a városháza udvarán a bírság fejében dobra verték és 120 korona potom árban elköttyavetyélték. Csak hogy ezzel még nincs vége, mert még 36 korona fizetetlen maradt és éppenséggel nincs kizárva, hogy a szegény embernek kis háza s telke is utána uszik.

— **Utazás a Rivierára.** Propper N. János igazgató személyes vezetése alatt folyó évi február hó 17-én előkelő hölgyek és urakból álló társaság utazik a Rivierára. Az ut Budapesttől Velence-Genuán át vezet; érinti Milanot, Nizzát, Monte-Carlot, San Remot s mintegy három hétig tart. Európának ezen legszebb vidékén épen a farsang napjaiban tartózkodik az előkelő társaság, mikor az amugy is mozgalmas és vidám élet legmagasabb hullámokat ver s a világ minden részéből összeseregülő idegenek forgalma tetőpontjára ér.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudósítása Budapestén) Vörösherepag. (Lóhere) Az egész világ termelő helyein immár meggyőződtek, hogy oly rossz magtermés, mint az 1902. évben, már 10 év óta nem volt. Ezen tényállással a gazdáknak okvetlen számolniuk kell, ha nem akarják kockáztatni, hogy részben vetőmag nélkül maradjanak, mert ki van zárva, hogy az idei készletek fedeznék a már amugy is évről-évre emelkedő szükségletet. Örvendük, hogy tudósításainkban kezdettől fogva helyesen ítéltük meg a helyzetet, hogy a termelők érdekeit előmozdították és védtek. Az elmondottak után, nem hiszszük, hogy tévednénk, ha mindazoknak, kiknek vetőmagra van szükségük, azt tanácsoljuk, hogy szükségletüket minél előbb fedezzék, mert sok orosz gazda és gazdasági egyesület ajánlattételre szólott fel a budapesti piacon és néhány 100 mázsa herét Oroszország már meg is vett. A jelenlegi magas árak nem akadályozzák meg a forgalom élénkségét, mert általános azon vélemény, hogy a csekély készletek következtében csak kisebb területeket lehet majd bevetni, mint különben, minek természetes következménye, hogy jövőre a termés nem lesz igen nagy. Lucernamag. A helyzet nem javult. A kínálat gyenge a kereslet is csekély, úgy hogy az egész üzletmenet kedvtelen volt. Takarmányrépamag. Közönséges kereskedelmi áruból az utóbbi időben meglehetősen nagy volt a kínálat, de az impregnált mag iránt oly nagy az érdeklődés, hogy a keresletnek megfelelő mennyiség nem igen lesz úgy beszerezhető, mint tavaly, mert a kedvezőtlen őszi időjárás következtében nem termelt elég oly minőségű répamag, a mely alkalmas volna az impregnálásra. Baltacim. Világos árut keresnek kivitelre, míg közepes minőségű áruból egy nagyobb tételt vettek meg 131/2 koronáért 50 kilónként ab termelő állomás. Bükköny, hanyatló irányzat mellett a kínálat igen nagy. Muharmag a folytatólagos magas követelések következtében nincs forgalom. Jegyzések 50 kilónként Budapestén. Lóhere 62—72 korona, Muharmag 91/2—101/2 korona, Lucerna 55—63 korona Baltacim 121/2—141/2 korona, Bükköny 7—71/2 korona.

— **Ragályos betegségek.** Folyó évi január hó 25-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelésügyi Értesítőben” az állategészségügyi kimutatás Szilágysármegyről a következő hivatalos adatokat közli: Veszettség: Menyő 1 udv. — Takonykór és bőrféreg: Alsó-Szopor 1 u. — Ragadós száj- és körömfájás: Posva 1 u., Péér 1 u., Balla 3 u., Czigányi 1 udv., Egrespatak 2 udv., Felsőkékesnyárló 17 udv., Göresön 3 udv., Kusaly 3 u., Ördögkut 2 u., Sarmaság 1 u. Zilah város 2 udv. — Rühkór: Bikácsa 1 u., Hadad 1 u., Kárásztelek 1 udv., Szilágysármegye 1 u., Dabjon 1 u. — Sertésvész: Felsőberegszóló 8 u., Kémer 1 t., Nagyalu 1 m., Percsen 1 t., Erksifalu 1 t., Erszentkirály 1 t., Pele 1 t., Oláhaksa 5 u., Solymos 7 u.

— **A világ történetében** egy kor van, a melyet magyar királyok után neveznek: ez

Mária Terézia és József császár kora, a felvilágosult abszolutizmus Európa keleti határán, a szép és hatalmas Habsburg-leány és fia, a felvilágosult modern császár után. Józsefre Franciaország volt azon államok közül, a melyeket beutazott, a legnagyobb hatással. Széchenyi István megírta, hogy az oly roppant mű, mint a déli csatorna, XIV. Lajos hatalmának alkotása, méltán keltette a császárbán azt a gondolatot, hogy csak a korlátlan uralkodói hatalom munkálhat igazán a népek javára. — Nagy Fridrik népszerűségét akkor már csökkentette terhes gazdasági politikája és fukarsága. Mint Mária Terézia írta, a népek istenitik, sohasem láttak ily népszerű császárt. Legjobban egyszerűsége lepi meg őket, egyszerű ruhája, magaviselete, komolysága. Az egész világ ismerte nevét és erejét s midőn annyja meghalt, feléje fordult mindenkinnek szeme. Az öreg porosz király azt írta egy levélben: „Mária Terézia meghalt, a dolgok új rendje következik”. Erről a korról szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 175. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzetként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézete Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

— **Piaci forgalom** Szilágysomlyó városában január hó 23-án tartott hetivásáron Tiszta buza (métermázsa) 14 korona 50 fillér. Kétszeres 12 korona — fillér. Rozs 12 korona 40 fillér. Arpa 11 korona — fillér. Tengeri 11 korona 40 fillér. Zab 11 korona 80 fillér, burgonya 3 kor. 50 fillér. 100 kilogramm szalonna — kor. — fillér. 1 kilogramm szalonna 1 korona 60 fillér. 1 kilogramm disznóhús 88 fillér. 1 kilogramm marhahús 80 fillér. — 1 kilogramm bornyuhús 68 fillér. 100 kilogramm só 15 korona 56 fillér. 1 kilogramm só 16 fillér. 100 kilogramm széna 4 korona — fillér. 100 kilogramm szalma 50 fillér. 1 köbméter tűzifa fekete 3 korona 60 fillér. 1 köbméter tűzifa hántott 4 korona 20 fillér. 1 liter szesz 36 foku 60 fillér. 1 liter köleskása 24 fillér. 1 liter borsó 36 fillér. Lenese 36 fillér. Paszuly 16 fillér.

— **Apróságok.** Bluzvásárlás. Az egyik itteni boltba beállított a minap egy vidéki ur, aki típusa a papuoshosoknak. A segéd udvariasan kérdezte: — Mit parancsol? — Kérek egy bluzt! A feleségemet akarom meglepni vele a nevenapjára. — Kérem alásan! Es milyen legyen? — Husz-huszonöt forintos. — Jó, jó! De milyen anyagból? Selym? Csipke? — Az mindegy. — Es milyen színű legyen? Világos? Sötét? Egyszínű? Tarka? — Az kérem mindegy! — Hm! Es milyen bőség? — Az is mindegy kérem! A segéd boszankodva mondta: — De hát akkor, hogy adjak én uraságodnak bluzt, ha... A férj buzgón közbevágott: — Ohó, nem ismeri maga az én feleségemet!... — Hisz épp azért kérnék közelebbi adatokat. — Hagyjon beszélni!... Nem ismeri maga az én feleségemet! Akármilyen bluzt viszek neki haza, ő másnap ugysis eljön, hogy kicserélje!...

A bíró előtt. Egy kisebbrendű bünpör tárgyalásán a tanukat hallgatta ki a bíró. Egy baka került a sorra. Déleeg, bikanyaku legény, aki civil korában volt tanuja annak a verekedésnek, amely a pörre okot adott. — Volt-e büntetve? — kérdi a bíró. A vitéz összecsapja a bokáját. Nagyot koppan a bakkancs: — Igenis voltam, jelentem alásan. — Hol büntették meg? — Itt, jelentem alásan. — Aztán mennyi időre! — Hat órai kurta vasra szemlekor, mert későn mentem a tiszt uram lakására, már a capistráng után. De hát nem tudhatam, — mer' nem fujta senki.

Nyomatékos bizonyíték. Hatósági bizonyítványra volt szüksége a polgártársnak, amelynek a kiállítása tudvalevőleg akként történik, hogy az illető megjelen két tanuval a rendőrség előtt s ott igazoltatja a szükségességet; ennekutána megkapja a bizonyítványt. A magyar is beállított tehát a két tanuval, kiknek egyikétől azt kérdezte a kapitány: — Hát ismeri maga ezt az embert? — Hogyne ismerném! — Honnan?

A tanu gondolkodott egy jódarabig, míg végre kivágta a választ:

— Hát ezelőtt valami 25 esztendővel együtt szenvedtünk — Ilaván.

Az utolsó találkozás. Egy rendőri körökben jól ismert firma leülte bőségesen a három napot, amit reá sóztak, amiért tenyere összeütközésbe jött az egyik komája ábrázatával. A suhanc nem először ült már a dutyiban, mert holmi parázs veszekedésért, vagy lopásért sokszor volt már ilyen szálláson.

A rendőr, aki nemrégiben kieresztette az áristomból a fiut, nem állotta meg, hogy utána ne szóljon.

— Aztán, remélem, hogy itt nem találkozzunk mostanában!

A suhanc hirtelen felütötte a fejét s egész sajnálkozással mondotta:

— Nem; mert remélem, hogy magát elcsapják.

Egy sereg trahomás jelent meg egy vidéki rendőrbiztos előtt, akiket kisebb pénzbírságban marasztaltak el, mert ragályos betegségeket nem akarják gyógykezelni.

— Volt-e már büntetve? — kérdezték a tanyai atyafit.

— Sohse életembe máskor, minthogy eccer leütöttem egy embert, eccer meg gyujtogattam.

— Ült-e valamedig?

— Sohse ültem életemben, mint akkor kéteer összesen tízenégy esztendőt, de már régen.

— Miért nem járt az orvoshoz, hiszen megvakul?

— A' is az én bajom lesz, nem másé.

— Aztán a trahoma ragályos baj.

— A luvam mellett vagyok, még nem vettem észre, hogy elkapta volna.

— Mégis csak megfordul emberek közt?

— Meg, mert a financ, az adóvégrehajtó mindig zaklati a magyart. Mán pedig, ha azoknak adom tovább a bajt, legalább nem látik zaklatni a magyart.

Az anya és a fia. A rendőr egy apró gyermeket lóditott be a biztos elé s a már ismert erőlyes és tapintatos formában jelentette, hogy lopott. — Mit lopott? — kérdezte a biztos. Mielőtt még a rendőr felelhetett volna, a gyermek apró, szürke szeméit bátran vetette fel s maga mondotta:

— Cukrot. — Enyje, te kis lurkó, — mondja a biztos, — hát aztán mennyit loptál? — Majdnem egy kilót, kérem. — Aztán honnan tudod olyan pontosan, hogy épen annyi volt? — Hát onnan kérem szépen, mert megmérte otthon az anyám!...

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Nyilttér.)*

Nyilatkozat.

Tekintettel azon körülményre, hogy több városi képviselő testületi tag a folyamatban levő ovoida építési ügyet a közérdek szem előtt nem tartásával személyi ügyekkel, illetve kizárólag személyemmel kapcsolja egybe, s a mennyiben törekvések a személyem elleni s előttem ismeretlen forrásból eredő ellenszenvök folytán oda irányul, hogy az ovoida építési vállalata tölem elvételssék, esetleg az ovoida építésének teljes mellőzésevel is s ezen céloknek elérése végett nem zárkoznak el személyem kicsinyítése s becsmérlésétől sem, ezen képviselő testületi tagokat ez uton vagyok kénytelen felhívni az ellenem irányuló s minden alapot nélkülöző állásfoglalásuk és többször s többek előtt hangoztatott rágalmaszó nyilatkozataik igazolására azon megjegyzéssel, hogy ezen kötelezettségük teljesítésének mellőzése esetén őket minden józanul gondolkodó egyén megvetésére méltó embereknek, a társadalom salakjainak fogom tartani.

Tekintettel továbbá azon körülményre, hogy a folyó évi január hó 12-én a vallás-és közoktatásügyi miniszter urhoz több adózó polgár aláírásával ellátott s általam elküldött kérelem tartalmáról — mint utólag értesültem, — több aláírónak az átolvasás mellőzése folytán biztos tudomása mindezideig nincs, ezeknek tájékoztatása végett közölöm, hogy a hivatolt kérelemben az ovoida létesítése tárgyában az utóbbi 5 év alatt tartott közgyűlések jegyzőkönyvi kivonatainak csatolásával az ovoida építése szükségességének felfejtése mellett az aláírók az építést ki-mondó régebbi miniszteri rendelet mielőbbi végrehajtását kérték.

*) Az e rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.

A kérelem rövid tartalmának közlését azért tartottam szükségesnek, mert a mint egy aláírótló megtudtam, valamelyik képviselő testületi tag a kérelem tartalmáról meséket költve, néhány adózó polgárt az aláírásból reájok háramolható nagymérvű kellemetlenségekkel rémitgetvén, őket ellenem, mint ezen bekövetkezhető kellemetlenségek rossz-hiszemű előidézője ellen ingerelte hazug rágalmak között. Ezen aláírók megnyugtattása végett kijelentem, hogy ezen fentebb említett jogos és méltányos kérelem aláírásából (a képviselő állítása szerint) származó kellemetlenségektől az erkölcsi felelősséget teljesen magamra vállalom s figyelmeztetem és kérem őket, hogy jövőre ezen képviselő szemtelen fondorlatainak fel nem ülve, minősíthetelen eljárásainak hitelt ne adjanak.

Ugy vélhető ezen eljárásból, hogy azon pár képviselő inkább agyonpufolni igyekszik a közjót, csak személyes ellenszenvének érvényét szerezzen és nem a közérdeket, hanem a magánügyeket képviseli a közgyűléseken, csakhogy nem ezért küldtük be a képviselőket egyike sem.

Szilágysomlyó, 1903. január hó 27-én.

Besenczky Gyula.

Hirdetések.

Bor árusítás.

Van szerencsém tudatni a tisztelt borfogyasztó közönséggel, hogy a főtisztelendő **Trusza Lajos esp. plébános** ur tisztán kezelt

UJ BORÁNAK

buteliázását megkezdtem s azt üzlet-helyiségemben

literenként 32 krajcárért árusítom.

Amidőn ezen körülményre felhívom a t. közönség figyelmét, szükségtelennek tartom annak további dicséretét, mert általánosan tudvalevő dolog az, hogy ezen bor a helybeli piacon a legelső helyet foglalja el.

1—2 Tisztelettel:

Veres Károly.

11569—1902. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A Szűcs József és neje Hari Juliánna végrehajtónak Dimény Mihály és társai végrehajtási szenvedettek elleni végrehajtási ügyében 262 korona 86 fillér tőke, ennek 1902. évi február hó 1-ső napjától járó 6% kamatai, 69 korona 22 fillér perbeli és végrehajtási, valamint jelenlegi 32 korona és a még felmerülő költségek kielégítése végett a szilágysomlyói kir. járásbírósa területén lévő, a krasznai 130. szíjtkvben A. I. 1—2. r. 151. és 4632/a. hrsz. alatti ingatlanokra az 1881. LX. t.-c. 156. §. d) pontja alapján egésszben 813 koronában ezennel meghatározott kikiáltási árban elárvereztetnek.

Az árverés megtartása határidejéül 1903. évi február hó 3-ik napjának d. e. 9 órája Kraszna község házához tűzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatan becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek ezen kir. járásbírósa tkvi hatóságánál és Kraszna község előjáróságánál tekinthetők meg.

II. Árverési feltételek.

1) Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első a leütéstől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 5% kamattal a szilágysomlyói kir. adó-, mint bírói letétpénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóság. Szilágysomlyó, 1902. november 18-án.

ÉBNETH, kir. albiró,

Eladó új bor.

Az 1902-ik évi novemberben szüretelt

80 hektoliter

kémeri fehér borom eladó.

BÖLÖNI SÁNDOR,
Szilágysomlyón.

Lentermelőkhöz.

Szándékunk lévén a lentermelést a lehetőséghez képest előmozdítani, hajlandóknak nyilatkozunk ezennel azon földbirtokosoknak, kik nagyobb területű földet

lenmaggal

őhajtanak bevetni, a szükséges vetőmagot legkifutóbb minőségben rendelkezésére bocsátani és esetleg a jövőendő termés átvételére nézve velük megfelelő megállapodást létesíteni.

Megkereséseket szíveskedjék szatmári képviselőkhöz

KLEIN VILMOS urnak címezni.

Kohn Adolf és Társa

2-4 győrszigeti olajgyára.

helyettesi állást elnyerni óhajtó pályázókat felhívom, hogy az 1883. évi I. t.-c. 6. §-ában előírt képesítésüket, életkoruk s eddigi szolgálatukat igazoló okmányokkal felszerelt kérelmeiket hozzám folyó évi február hó 20-áig adják be.

Az állás javadalmazása 800 korona.

Zilah, 1903. évi január hó 23.

Tarpai Miklós,
főszolgabíró.

Eladó 650 darab tölgyfa

(szakbecslés szerint 341.502^{m³} műfát és 3900^{m³} tűzifát tartalmaz) és

510 darab tölgy és bükkfa

(szakbecslés szerint 3100^{m³} hasáb és dorong tűzifát tartalmaz.)

Ajánlatot a műfára és tűzifára külön-külön is elfogad, — de az összesre együttesen tendő ajánlatot előnyben részesíti

Szilágysomlyón

Bölöni Sándor,
ügyvéd.

Kiadó birtok.

A néhai Veress Lajos örökösei tulajdonát képező ippi és márkaszéki birtok, együttesen — 471 kat. hold — több belsőséggel, épületekkel és egy jó karban levő lisztelő vízi malommal

több évre haszonbérbe kiadó.

Értekezni lehet Bölöni Sándor ügyvéddel Szilágysomlyón.

A zilahi járás főszolgabírójától.

564—1903. szám.

Pályázati hirdetmény.

Szilágysomlyó szilágysomlyó körjegyzőségben rendszeresített aljegyzői s azzal összekötött anyakönyvvezető

Meghívó.

A szilágysomlyói Közgazdasági Bank részvénytársaság

1903. évi február hó 15-én d. e. 9 órakor, saját üzleti helyiségében megtartandó

RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE

a részvényeseket tisztelettel meghívja

Az Igazgatóság.

Tárgysorozat:

- 1) Az igazgatóság jelentése.
- 2) Zárszámadás előterjesztése a felügyelő-bizottság jelentésével.
- 3) Mérleg megállapítása, nyereség felosztása és kifizetése iránti határozat.
- 4) Az igazgatóság és felügyelő bizottságnak felmentvény megadása feletti határozat.
- 5) 1903. évi költségvetés megállapítása.
- 6) 2 felügyelő bizottsági póttagnak 1 évre választása.

Figyelmeztetésül. Az alapszabályok 20. §-a értelmében a közgyűlésen csak azok bírnak szavazati joggal, kik a közgyűlés napját megelőzőleg részvényeiket s esetleg meghatalmazásukat 3 nappal előbb az intézet pénztárához letették.

Meghívó.

A Zsibó és Vidéke Takarékpénztári Részvénytársulatnak

1903. évi február hó 22-én d. e. 10 órakor Zsibón,
a takarékpénztár helyiségében tartandó

XIV-ik évi rendes közgyűlésére

a t. részvényeseket ezennel tisztelettel meghívom.

Zsibó, 1903. január hó 22-én.

Báró Wesselényi Béla,
elnök.

A gyűlés tárgyai:*)

- 1) A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényes tag választása.
- 2) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1902. évi zárszámadások bemutatása, a nyereség felosztási tervének elfogadása, továbbá az igazgatóság és felügyelő bizottság részére az 1902. üzleti évre szóló felmentvény megadása.
- 3) Elhalálozás folytán megürült igazgatósági tag helyének egy évi tartamra való betöltése.
- 4) Kilépő választmányi tagok helyébe újaknak választása.
- 5) Indítványok.

*) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése, a részletes mérleg a közgyűlést megelőző 8 napon át az intézetben a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Havanna rum,

mely

Adler és Gold cs. és kir.
udvari szállítók által

KASSÁN

kerül forgalomba, az elismert legjobb és legolcsóbb tearum.

Kapható minden fűszer- és csemegeüzletben.

E rum utóbbi időben silány áruval való gyakori utánpótlásnak van kitéve, miért is a t. teakézelő közönség törvényesen védett címkeinkre figyelmeztetik.

10—10

„KOKITUNTETÉS”
A szilágysomlyói körjegyzőségben rendszeresített aljegyzői s azzal összekötött anyakönyvvezető

KWIZDA FLUID
KIGYÓ-JEL
TOURISTA-FLUID

Erősítés és erőmegújítás céljából eredményesen használják az összes turisták, kerékpárosok és lovaglóknak nagyobb túrák után.

1 üveg ára 2 kor., fél üveg ára 1 kor. 20 fillér.

Valódi csak fenti védjeggyel. Kapható az összes gyógyszerárterekben.

Főraktár: Kereposztoke, Korneuburg, Bécs mellett.

Lapunk kiadóhivatala után megrendelhető csekély havi részletfizetés mellett.

Franklin Társulat kiadása

Magyar Remekírók

A magyar irodalom főbb művei.

Csakis a Franklin-féle Magyar Remekírók gyűjteményében található a magyar klasszikusok összesét, mivel Arany János, Arany László, Bajza József, Czuczor Gergely, Garai János, Kemény Zsigmond, Szilágysomlyó Ede, Tompa Mihály, Vörösmarty Mihály, Vajda János műveinek kiadási joga a Franklin Társulat kizárólagos tulajdonát képezi és azokat más kiadó ki nem nyomathatja.

Minden remekíró munkáit egy kiváló magyar író látja el bevezető méltatással és életrajzzal.

Kedvezmény

A Magyar Remekírók

megrendelőinek.

Shakspere összes színműveinek új 6 kötetes kiadását, melynek bolti ára, a Magyar Remekírók-éval azonos díszes kötésben, 30 korona, a Magyar Remekírók megrendelői 20 koronáért kapják. Ez az egyedüli teljes magyar Shakspere, Petőfi, Arany, Vörösmarty stb. fordításában s mint ilyen, méltó kiegészítője a Magyar Remekírók-nak.

A Magyar Remekírók első 5 kötete (I. sor.) már megjelent; félévénként jelenik meg egy-egy ötkötetes sorozat.

A Magyar Remekírók 3 koronás (Shakspere színműveivel együtt 4 koronás) havi részletfizetés mellett rendelhető meg a Rendelőlap útján, mely kivágandó és megfelelően kitöltve beküldendő a „Szilágysomlyó” kiadóhivatalához.

Ezeket kívül benne lesznek a Magyar Remekírók könyvtárában: Balassa Bálint, Berzsenyi Dániel, Csiky Gergely, Csokonai Vitéz Mihály, Deák Ferencz, Eötvös József br., Fazekas Mihály, Gyöngyösi István, Gvadányi József, Kármán József, Kazinczy F., Kisfaludy Károly, Kisfaludy Sándor, Kölcsey Ferencz, Kossuth Lajos, Madách Imre, Mikes Kelemen, Pázmány Péter, Petőfi Sándor, Reviczky Gyula, Széchenyi István gr., Teleki László gr., Zrínyi Miklós, Népies Lyra, Néphallgatók, Kuruczöltözet.

Rendelőlap.

A „Szilágysomlyó” kiadóhivatala után ezenel megrendelem a Réval Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytárs. tól Budapest, VIII., Üllői-ut 18.

a) A Magyar Remekírókat 55 kötetben 220 koronáért, fizetendő sorozatonként 20 korona utánvétellel.

b) A Magyar Remekírókat és Shakspere műveit 240 koronáért, fizetendő sorozatonként 20 korona utánvétellel.

c) A Magyar Remekírókat és Shakspere műveit 240 koronáért, fizetendő 4 koronás havi részletekben.

d) A Magyar Remekírókat Shakspere nélkül 220 koronáért, fizetendő 3 koronás havi részletekben.

A gyűjtemény első sorozata megjelent, félévénként jelenik meg egy-egy 5 kötetes sorozat.

A részletek az első szállítástól kezdődőleg minden hó 1-én Réval Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság pénztáránál Budapesten fizetendők mindaddig, míg a mű teljes vételára kiegyenlített nincs. A részletek be nem tartása esetén a folytatódó kötetek a részletek pótlásáig visszatarthatnak; a lejárt s le nem fizetett részleteket a Társaságnak jogában áll, a portóköltség hozzászámítása mellett, postai megbízással beszedni. A részletek elmulasztása esetében a részletfizetési kedvezmény megszűnik és az egész mű vételára esedékessé válik. A vételár első részlete az első szállításkor utánvétetik.

Lakhely és kelet:

Név és állás: